

«Παρεμβαίνοντες...»

«... ή αποδοχή του Σταυρού και του πόνου...»

«Για τον Χριστιανό, ή ύποταγή στις όδους του Θεού, στον τρόπο Του δηλαδή να χειραγωγή τη ζωή μας, λαμβάνει μια πολύ συγκεκριμένη μορφή: είναι **η αποδοχή του Σταυρού ως μέσου σωτηρίας, η αποδοχή του Σταυρού του Χριστού, και του δικού μας σταυρού ένωμένου με τον δικό Του.**

Όταν διαβάζουμε το Ευαγγέλιο διαπιστώνουμε πόσο δύσκολο ήταν για τον Κύριο να κάνει τους Αποστόλους Του να αποδεχθούν αυτήν την άναγκαιότητα του Σταυρού.

Το ίδιο ισχύει και για 'μάς: δέν αρκεί να πιστέψη κανείς, μ' έναν τρόπο θεωρητικό, ότι ο Χριστός πραγματοποίησε το έργο της σωτηρίας μας πάνω στο Σταυρό.

Πρέπει και να καταλάβουμε με πραγματικό, συγκεκριμένο τρόπο, με το βλέμμα της καρδιάς μας φωτισμένο από το Άγιον Πνεύμα, ότι, για τον καθένα από 'μάς, ο Σταυρός, ο πόνος που γίνεται αποδεκτός, είναι η μοναδική όδός προς την Ανάστασι, ότι ο ίδιος ο Σταυρός κρύβει τη δύναμη της Αναστάσεως.

Στη συνομιλία που είχε με τον άγιο Γρηγόριο τον Σιναΐτη και η οποία παρατίθεται στη Φιλοκαλία, ο άγιος Μάξιμος ο Καυσοκαλύβης λέει ότι, όταν το Άγιον Πνεύμα κυριεύσει το πνεύμα ενός ανθρώπου, τον κάνει να βλέπει τα πράγματα με τρόπο τελείως διαφορετικό απ' ό,τι συνηθως τα αντιλαμβανόταν.

Και μήπως ο Χριστιανός δέν είναι στην ουσία ένας άνθρωπος, που με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, βλέπει μέσα στον πόνο, μέσα στον θάνατο, μέσα σ' όλες τις μορφές που λαμβάνει για 'μάς ο Σταυρός, κάτι τελείως διαφορετικό από 'κείνο που ο φυσικός άνθρωπος βλέπει: τη δόξα της Αναστάσεως;».

Για την αντιγραφή:

† ο Μητροπολίτης Κυπριανός

14.9.2014 εκ.ήμ., "Υψωσης Τιμίου Σταυρού